

bredt med Folketingets partier om en strategi for anvendelsen af disse mekanismer. Det er heller ikke muligt at få regeringen til at belyse sin samlede klimastrategi i et omfang, der får Det Radikale Venstre til at finde det forsvarligt at stemme for aktstykket.

Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget har udtalt, at er man imod aktstykket, og at partiets stemmeafgivning i Finansudvalget er rent teknisk begrundet.

Da der er flertal i Folketinget for forslaget, har Kristeligt Folkeparti besluttet med sin stemmeafgivning at medvirke til, at forslaget ikke forkastes i Finansudvalget.

8 medlemmer af Finansudvalget har således tiltrådt ansøgningen, 7 medlemmer har stemt imod denne, mens 2 medlemmer har undladt at stemme. Da der således er flere, der har tiltrådt aktstykket end stemt imod dette, er aktstykket tiltrådt.

Aktstk. 172 – Etablering af Rejsekort A/S

Tiltrådt af Finansudvalget den 4/6-03. Finansudvalget understreger, at iværksættelse af projektet vil kræve fornyet forelæggelse for Finansudvalget og henviser i den forbindelse til ministerens besvarelse af spørgsmål 1, jf. § 28 – bilag 45.

Dansk Folkepartis medlemmer udtaler herudover, at man bl.a. på grund af de hermed forbundne problemer vedrørende ministeransvar, parlamentarisk kontrol, offentlighed m.v. generelt er meget skeptisk indstillet over for selskabskonstruktioner, der hverken er statslige eller private.

Aktstk. 185 – Kommunale og amtskommunale bloktilskud 2004

Tiltrådt den 25/6-03 af et flertal i Finansudvalget (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets medlemmer, der undlod at stemme, og Socialistisk Folkepartis medlem, der stemte imod ansøgningen).

Socialdemokratiets medlemmer udtaler, at Socialdemokratiet er tilhængere af aftalesystemet mellem skiftende regeringer og de kommunale parter, som et vigtigt styringsinstrument for samfundsøkonomien. Derfor vil Socialdemokratiet også under normale omstændigheder støtte de indgåede aftaler, når de efterfølgende forelægges til godkendelse i Finansudvalget. Siden regeringsskiftet i 2001 har regeringen sammen med Dansk Folkeparti dog gennemført en politik, som undergraver det lokale demokrati. Regeringen har videre brudt løftet om at sikre en mere rimelig fordeling af økonomien mellem kommunerne. Samtidig har regeringen efterladt kommuner og amter i en umulig økonomisk situation i forhold til de løfter, som den selv har udstukket på områder, der varetages af kommuner og amter. De kommunale parter har i de forskellige aftaler for 2004 taget regeringens økonomiske politik til efterretning. Det er naturligt, da kommuner og amter er underlagt regering og Folketingets flertal. Socialdemokratiet ønsker derimod ikke at tage regeringens økonomiske politik til efterretning, men vil tværtimod modarbejde en politik med ufinansierede skattelettelser, som skal betales over nedskæringer i den helt centrale velfærd, som forvaltes af kommuner og amter.

– Regeringens ufinansierede skattelettelser har betydet, at de økonomiske rammer for den offentlige økonomi i 2004 er beskåret med ca. 1,2 mia. kr. i forhold til det, som regeringen selv havde stillet i udsigt. Selv en stigning med dette beløb, ville fortsat stå i et misforhold til de løfter på bl.a. sygehuse, folkeskoler, ældreomsorg, de socialt dårligst stillede og børnepasningen, som regeringen har givet befolkningen. Samtidig har regeringen med kommuneaftalerne disponeret over hele den offentlige ramme for vækst i 2004, hvilket vil stille meget store krav om besparelser på finansloven for det kommende år.

– Regeringens uflexible skattestop betyder i praksis en voldsom udhuling af det lokale og regionale demokrati. Herved fastlåses kommuner og amter i skattemæssige forskelle og de økonomiske forskelle fastfryses. Gennem økonomiske straffeekspeditioner over for konkrete kommuner og amter, som justerer skatterne for at undgå uacceptable nedskæringer, der vil gå ud over de svageste grupper i samfundet, tvinger regeringen økonomisk vanskeligt stillede kommuner og amter til at foretage besparelser, som underminerer velfærdssamfundet.

– Konsekvenserne af regeringens løftebrud om at gennemføre en udligningsreform vil uundgåeligt medføre, at et stort antal kommuner bliver efterladt med næsten uoverstigelige økonomiske proble-